

er givet. — og det lader sig ikke benægte — saa forekommer det mig, at det vil være utilsraadeligt nu at lægge de her omtalte Afgifter, Bygningsafgift, Fattigskat og Wandskat, paa saadanne Leiligheder, der før have været fritagne derfor; thi jeg kan paa ingen Maade erkjende Rigtigheden af; hvad der er anført i Motiverne, at det vil være paa Gierne, at disse Afgifter komme til at hvile. Naar der er en saadan Søgning, som jeg har omtalt, og som der bevisligt er efter de her omhandlede Leiligheder, vil det aabenbart ikke blive Gierne, der komme til at udrede de forhøiede Afgifter af Leilighederne, men det vil overalt blive Leierne. Disse bestaae i Reglen af Folk, der ere lige paa Grændsen til at falde det Offentlige til Byrde, Noget, som Mange af dem ved al Flid og Sparommelighed søge at undgaae; men at faae Beboelse er den allerførste Fornødenhed, og naar man, uagtet disse Leiligheder allerede ere dyre, og forholdsvis dyrere end andre, endnu vil paalægge dem disse Afgifter, vil man derved fordyre dem saa meget, at man vil bidrage til, at mangen en Familie, der maaskee ellers kunde ernære sig selv, vil komme til at synke under Byrden. Jeg troer derfor, at det er en Sag, som bør tiltrække sig Thingets alvorligste Opmærksomhed, og at man bør overveie, om det lader sig forsvare, under saadanne Forhold at vedtage en Lov, der vil fordyre disse Leiligheder. Der er, som bemærket, ikke stor Tilbøielighed hos Huuseierne til at indrette saadanne Leiligheder, men der vil naturligvis blive endnu mindre Tilbøielighed dertil, naar de omhandlede Afgifter blive paalagte, og der vil altsaa i Fremtiden blive indrettet endnu færre af dem end forhen, i Forhold til hvad der ellers bygges, hvilket atter vil virke hen til, at de nuværende Leiligheder af denne Slags og de saa, der endnu ville blive indrettede, ville blive fordyrede. — Selv om man vilde blive staaende ved et Paalæg af Bygningsafgiften alene, vilde det, jeg har sagt, i alt Væsentligt gjælde, men jeg troer, det gjælder i en fordoblet Grad, naar Spørgsmaalet er om de Afgifter, der ere betegnede som Fattigskat og Wandskat. Er det end i det Hele rigtigt, at Fattigskat svares i Forhold til Beboelsesleiligheden, saa er det

ganste bestemt ikke rigtigt, at den skal svares af dem, der staae lige paa Grændsen af selv at blive Fattigvæsenet underlagte; det er dog besynderligt at forlange, at denne Klasse Folk skal svare Fattigskat. Det forekommer mig, at Communen maatte være overordentlig glad ved at fritages for at yde dem Understøttelse, men haardt er det og virkende mod sin Hensigt, naar man vil forlange, at de skulle betale Communeafgifter. Desuden vilde de her omhandlede Afgifter blive svaret af Mange, der allerede understøttes af Fattigvæsenet, og det gjør det Hele endnu urimeligere. Det er jo nemlig bekjendt, at Fattigvæsenet i Kjøbenhavn yder Mange Huuslelehjælp, at Bidraget nemlig til de Fattige ofte ydes som Huuslelehjælp, og at man da lader dem selv sørge for Bolig. Det er jo imidlertid netop den her omtalte Slags Boliger, som denne Klasse af Kjøbenhavns Beboere maae benytte, og uagtet de altsaa ere i en saadan Stilling, at Communen maa give dem Understøttelse, for at de kunne skaffe sig en Leilighed, vil man dog paalægge disse fattige Mennesker at svare Fattigskat af denne Leilighed, hvilket altsaa er det Samme, som at Fattigkassen betaler Noget ud, som den under en anden Form forlanger, at Vedkommende skulle betale tilbage. Jeg er derfor af den bestemte Formening, at Thinget ikke bør vedtage §§ 1 og 2 i det forelagte Lovudkast. — En Ophævelse af Fritagelsen for Skatter og Afgifter med Hensyn til Bygninger, der opføres paa hidtil ubebyggede Grunde, kan jeg ikke see, at der kan være Noget at erindre imod. Derimod vil jeg indstændigt bede det ærede Thing ikke at oversee, at den foreliggende Sag har en langt større Betydning for den fattigere Deel af Kjøbenhavns Befolkning, end man ved første Diekastlægger Mærke til.

Abrahamson: Naar den sidste ærede Taler har udtalt sig mod §§ 1 og 2, da troer jeg dog, man meget stærkt maa skjelne mellem de tvende Ting, han fremhævede, nemlig for det Første, hvorvidt man skal sætte de her omhandlede Leiligheder i Skat, og for det Andet, hvorvidt man i det Hele skal kræve Fattigskat paa den Maade, hvorpaa den kræves, og navnlig om den bør kræves af de Familier,